

ภาพรวมของเทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

Overview of English Writing Teaching Techniques in Thailand

ชิดชนก มีนาสันติรักษ์¹ และศาสตรา มาพร²

Chidchanok Meenasantirak¹ and Sattrra Maporn²

คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: chidchanok.me@cpru.ac.th

Received 15/05/2025 | Revised 31/05/2025 | Accepted 31/05/2025

บทความปริทัศน์

บทคัดย่อ

บทความปริทัศน์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2558–2568 โดยอ้างอิงข้อมูลจากบทความวิชาการและงานวิจัยจำนวน 16 เรื่องที่สืบค้นจากฐานข้อมูล TCI (ThaiJo) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนชาวไทย ผลการวิเคราะห์พบว่า เทคนิคการสอนมีความหลากหลาย ทั้งในแง่ของวิธีการ ระดับชั้น และวัตถุประสงค์ของการพัฒนา โดยเทคนิคที่นิยม ได้แก่ เทคนิค CIRC, โฟนิคส์, ดิกโทกลอส, ผังกราฟฟิก และรูปแบบ B-SLIM เทคนิคการสอนสามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เน้นกลยุทธ์ทางความคิด (cognitive strategies) และกลุ่มที่เน้นการรู้คิดเชิงอภิปัญญา (metacognitive strategies) อีกทั้งยังพบว่าแนวทางการสอนส่วนใหญ่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ผ่านการมีส่วนร่วม การทำงานกลุ่ม การใช้สื่อ และกิจกรรมต่าง ๆ ข้อมูลจากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตรหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับชั้นและบริบทของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม งานศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดด้านจำนวนงานวิจัยที่ใช้และขอบเขตของการวิเคราะห์ จึงเสนอแนะให้มีการศึกษาต่อยอดเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคแต่ละประเภทในบริบทที่หลากหลายยิ่งขึ้นในอนาคต

คำสำคัญ: เทคนิคการสอน; การเขียนภาษาอังกฤษ; ประเทศไทย

Abstract

This review article aims to examine research related to English writing instruction in Thailand between 2015 and 2025. The data were drawn from 16 research articles selected from the ThaiJo (TCI) database, using the criterion that the studies must focus on the teaching of English writing to Thai learners. The analysis revealed that English writing instruction techniques in Thailand are diverse in terms of methods, educational

levels, and instructional goals. Popular techniques include CIRC, phonics, dictogloss, graphic organizers, and the B-SLIM model. These techniques can be categorized into two main groups: cognitive strategies, such as grammar-based instruction, spelling practice, and structured writing processes; and metacognitive strategies, which involve planning, monitoring, and evaluating one's own writing. Moreover, most techniques are grounded in active learning approaches, emphasizing student participation, group work, the use of instructional media, and learning through activities. The findings can inform curriculum development and the design of instructional activities that are appropriate to learners' levels and local contexts. However, limitations of this study include the small number of studies reviewed, variation in educational contexts, and a focus on instructional techniques rather than detailed pedagogical processes.

Keywords: Teaching techniques, English writing, Thailand

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่มีบทบาทในการศึกษายุคปัจจุบันในฐานะที่เป็นภาษากลางในการสื่อสาร รวมถึงการทำงานในธุรกิจประเภทที่ต้องใช้ภาษากลางในการสื่อสารเช่น การโรงแรม การบิน (Maporn & Praphan, 2021; Seidlhofer, 2013) รวมถึงการเข้าถึงองค์ความรู้ระดับนานาชาติ ด้วยเหตุนี้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงมีความสำคัญตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน แม้จะมีการปรับปรุงหลักสูตรและแนวทางการสอนมาโดยตลอด ทักษะหนึ่งที่เป็นปัญหาคือการเขียน เนื่องจากทักษะการเขียนต้องอาศัยความสามารถในการจัดระเบียบความคิด การใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ที่ถูกต้อง รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษในเชิงวิชาการหรือเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยด้านบริบทการเรียนรู้ เวลาในการฝึกฝน และทรัพยากรสนับสนุน ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนาการของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ บทบาทของครูและเทคนิคการสอนที่ใช้จึงมีความสำคัญ เทคนิคที่ดีช่วยให้เกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าเขียน และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องได้ในระยะยาว

มีการศึกษาด้านภาพรวมของเทคนิคการสอนทักษะการเขียนในต่างประเทศ โดยการรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนโดยใช้ทฤษฎีการคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical thinking) (Yin et al., 2023) รวมถึงการรวบรวมเทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ (Selvaraj & Abdul Aziz, 2019)

ในประเทศไทยแม้ว่าจะมีงานวิจัยหลายชิ้นในที่ศึกษาหรือทดลองใช้เทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสอนแบบเน้นกระบวนการเขียน การสอนโดยใช้เทคโนโลยี การสอนแบบใช้รูปแบบตัวอย่าง หรือการสอนแบบร่วมมือกัน (collaborative writing) แต่ข้อมูลเหล่านี้ยังคงกระจัดกระจายอยู่ในแหล่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และยังไม่มีการรวบรวมอย่างเป็นระบบเพื่อให้เห็นภาพรวมของแนวทางการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยอย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้ครู นักศึกษา และผู้สนใจในการพัฒนาทักษะการเขียนขาดแหล่งข้อมูลที่เป็นระบบสำหรับการใช้ในการศึกษาหรือปรับปรุงปฏิบัติใช้เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น งานวิจัยหรือการศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ระหว่าง ปี พ.ศ. 2558 - 2568 และโดยมุ่งหวังให้เกิดแหล่งข้อมูลที่ครอบคลุม และสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับครูหรือนักศึกษาครูในการเลือกใช้หรือประยุกต์เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในบริบทของตนเองอันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาศักยภาพในการสอนของครูภาษาอังกฤษรุ่นใหม่ในอนาคต

ข้อมูลที่ใช้ในการทบทวนวรรณกรรม

1) ทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยระหว่าง ปี พ.ศ. 2558 - 2568 และ 2) จัดกลุ่มการใช้เทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

การสืบค้นวรรณกรรมดำเนินการผ่านฐานข้อมูล TCI ซึ่งเป็นฐานข้อมูลวารสารวิชาการของประเทศไทย โดยใช้คำค้นหลัก ได้แก่ “การสอนการเขียนภาษาอังกฤษ” และ “เทคนิคการสอน” เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษา งานวิจัยทั้งหมดจะต้องเป็นบทความวิจัยที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer-reviewed) จากกระบวนการสืบค้นเบื้องต้น พบบทความทั้งหมด 20 ฉบับที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์การจัดอันดับความเกี่ยวข้องของ TCI หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการกลั่นกรองข้อมูล โดยคัดบทความที่ไม่ตรงวัตถุประสงค์ออกไป โดยจำนวนบทความที่ผ่านการคัดเลือกขั้นสุดท้ายมีทั้งหมด 18 ฉบับ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิเคราะห์ดำเนินการโดยนักวิจัยเพื่อระบุและจัดกลุ่มของงานวิจัย โดยมุ่งเน้นเพื่อค้นหากลุ่มของหลักการเรียนการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญา (Cognitive learning) และการรู้คิดเชิงอภิปัญญา (Metacognitive learning) ในการสนับสนุนผู้เรียนและครูผู้สอนในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ประเด็น กลุ่มผู้เรียนที่ใช้เทคนิคการเรียนการสอนแต่ละแบบก็ได้รับการทบทวนผ่านการศึกษาครั้งนี้เช่นกัน

ผลการศึกษา

1) การทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยระหว่าง ปี พ.ศ. 2558 - 2568 แสดงให้เห็นว่า การสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยระหว่างปี มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย โดยมีการประยุกต์ใช้กับผู้เรียนในหลากหลายระดับชั้น ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษามีการใช้บทเรียนการบูรณาการกับวิธีการสอนแบบพินิกส์เพื่อสอนการเขียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมดังกล่าวช่วยเพิ่มผลการเรียนให้นักเรียนระดับชั้นอนุบาลได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (วีรพร อ่อนนาง, & วีระศักดิ์ ชมภูคำ, 2567) ส่วนในระดับประถมศึกษาพบการศึกษาการสอนการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด เทคนิคที่ใช้มีทั้งแบบเน้นกระบวนการเขียน (เอชน ยามาตี, 2563) การใช้สื่อการเรียนรู้ ผังกราฟิก หรือเทคนิคเฉพาะทาง เช่น CIRC, B-SLIM (สุภาวดี ยอดไสวและคณะ, 2565), Dictogloss (กัมปนาท ตาอินทร์และคณะ, 2566), และ PPP (มณฑล วรานนท์จิราโชติ, และคณะ 2565) ซึ่งต่างก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนในบริบทที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน งานวิจัยทั้งหมดในการศึกษานี้แสดงให้เห็นผลลัพธ์จากการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในทิศทางบวก (positive outcome) ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียน รวมถึงทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยไม่มีงานวิจัยชิ้นใดรายงานผลลัพธ์ในเชิงลบต่อผู้เรียนเลย พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของนักเรียนไทยในระดับต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองต่อเทคนิคการสอนเหล่านี้ได้

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีผลในเชิงบวกทั้งหมด แต่ประเด็นเรื่องความต่อเนื่องของการศึกษาหรือความสามารถในการประยุกต์ใช้จริงในบริบทอื่น ๆ ห้องเรียนต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมในงานวิจัยอนาคต เนื่องจากการศึกษาทั้งหมดเป็นการศึกษาในระยะเวลาสั้นๆ (ต่ำกว่า 4 เดือน) ดังนั้นการศึกษาเพิ่มเติมอาจต้องการระยะเวลาที่มากขึ้นพร้อมกับเนื้อหาการสอนที่มีความหลากหลายมากขึ้น การวิเคราะห์กลยุทธ์การเรียนรู้ทางปัญญา (Cognitive) และการรู้คิดเชิงอภิปัญญา (Metacognitive) จากการวิเคราะห์งานวิจัยทั้ง 16 เรื่องเกี่ยวกับการสอนและพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในบริบทการศึกษาไทย พบว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ทางปัญญา (Cognitive Strategies) พบมากที่สุด โดยมีการใช้ในงานวิจัยถึง 13 เรื่อง โดยเป็นการใช้สอนในทักษะที่เฉพาะเจาะจง เช่น การเขียนสะกดคำ การเขียนตามขั้นตอน การพัฒนารูปแบบประโยค และไวยากรณ์ โดยวิธีนี้เน้นสร้างความชำนาญจากการปฏิบัติซ้ำๆ โดยมีการควบคุมโดยครู เช่น การใช้เทคนิคกึ่งควบคุม การสอนแบบ PPP หรือการใช้บทเรียนการคุ้นเคยกับไวยากรณ์ในระดับปฐมวัยและประถม (พิชัยภรณ์ แสนสุขและ แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย, 2566) ศศิภา พรหมมินทร์ และทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์, 2565; ทัศนิกา วงศ์เครือและคณะ, 2560) นอกจากนี้ยังพบว่าเทคนิคเชิงโครงสร้าง เช่น CIRC (สุภาวดี ยอดไสวและคณะ, 2565), Six Writing Steps สอนทักษะการเขียนแบบเป็นขั้นตอน (กฤษณา สติยเกิด., 2565) และ B-SLIM Model (สุภาวดี ยอดไสว และคณะ, 2565) ก็มีการใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนในระดับที่ซับซ้อนขึ้น โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แต่ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของครูเช่นกัน

กลยุทธ์การรู้คิดเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ที่เน้นการวางแผน การติดตามความก้าวหน้า และการประเมินตนเองในกระบวนการเรียนรู้ กลับพบการใช้น้อยกว่า โดยมีเพียง 4 งานวิจัยที่ระบุถึงการนำกลยุทธ์ลักษณะนี้มาใช้ ซึ่งส่วนใหญ่ปรากฏในรูปแบบของการสอนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) (เอษณ ยามาลี, 2563) การใช้ผังกราฟิกเพื่อสะท้อนความคิด และการส่งเสริมการวางแผนการเขียน เช่น งานวิจัยที่ใช้ผังกราฟิกพร้อมกับการสอนแบบอรรถฐานในระดับมัธยมศึกษา (เสาวลักษณ์ บรรดาศักดิ์ และเจษฎา กิตติสุนทร, 2561) หรืองานที่เน้นการเขียนสรุปความในระดับประถมปลาย มีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนกำกับการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การสอนด้วย dictogloss (กัมปนาท ตาอินทร์และคณะ, 2566) โดยการสอนการเขียนรูปแบบนี้พบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา ดังแสดงใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางสรุปเทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษจากงานวิจัยในประเทศไทย แบ่งแยกตามกลยุทธ์การสอน

ลำดับ	เทคนิคการสอน	ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญา Cognitive Strategies	การรู้คิดเชิงอภิปัญญา Metacognitive Strategies	ระดับชั้น
1	พัฒนาการเขียนด้วย B-SLIM Model (สุภาวดี ยอดไสวและคณะ, 2565)	/		อุดมศึกษา
2	การสอน 6+1 สำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Un-udom, S. (2020)	/		อุดมศึกษา
3	การพัฒนาทักษะการเขียน	/		มัธยม

ลำดับ	เทคนิคการสอน	ทฤษฎีการเรียนรู้ ทางปัญญา Cognitive Strategies	การรู้คิดเชิง อภิปัญญา Metacognitive Strategies	ระดับชั้น
	ภาษาอังกฤษ ม.1 โดยเทคนิคการ สอนแบบกิ่งควมคุม (ศศิภา พรหมมิ นทร์, & ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์, 2565)			
4	กระบวนการสอนการเขียนฯ แบบเน้น กระบวนการ (เอษณ ยามาดี, 2563)		/	มัธยม/สูง กว่า
5	การพัฒนาความสามารถฯ ด้วย B- SLIM และ CIRC ม.1 (สุภาวดี ยอด ไสว, สรिता บัวเขียว, & ยุพิน ยืนยง, 2565)	/		มัธยม
6	ความสามารถฯ ด้วย CIRC + ผังกราฟ ฟิก ม.3 (เสาวลักษณ์ บรรดาศักดิ์, & เจษฎา กิตติสุนทร, 2561)	/	/	มัธยม
7	สอนแบบอรรถฐาน + ผังกราฟฟิก มัธยม (Uamsiri, R. & Sukavatee, P., 2022)		/	มัธยม
8	ดิกโทกลอสเพื่อพัฒนาการเขียน (กัมปนาท ตาอินทร์ และคณะ, 2566)	/		มัธยม
9	ผลของแนวคิดแบบเน้นโครงสร้าง ไวยากรณ์ ป.6 (ทัศนทิภา วงศ์เครือ และคณะ, 2560)	/		ประถม
10	การอ่านออกเสียง+เขียนคำศัพท์ด้วย โฟนิกส์ ป.3 (พิชัยภรณ์ แสนสุข, & แสงสุรีย์ ดวงคำน้อย, 2566)	/		ประถม
11	เทคนิค Six Writing Steps ป.4 (กฤษณา สถิตเกิด, 2565)	/		ประถม
12	การสอนโดยเน้นการสังเกตรูปภาพใน บริบท (พัชรินทร์ ดวงศรี, 2565)	/		ประถม
13	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ฯ แบบ PPP ป.6 (มลฑลวี วรรณนทีจิราโชติ และ คณะ, 2565)	/		ประถม
14	ผังกราฟฟิกกับการเขียนสรุปความ (ปิย		/	ประถม

ลำดับ	เทคนิคการสอน	ทฤษฎีการเรียนรู้ ทางปัญญา Cognitive Strategies	การรู้คิดเชิง อภิปัญญา Metacognitive Strategies	ระดับชั้น
	พงษ์ พรหมนนท์, 2563)			
15	การอ่าน+เขียนสะกดคำแบบ PWIM ป.3 (กรรณภิรมย์ กาญจนีย์, 2568)	/		ประถม
16	การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนการ์ตูนฯ (วีรพร อ่อนนาง, & วีระศักดิ์ ชมภูคำ, 2567)	/		อนุบาล (ต่ำกว่า ประถม)

การประยุกต์ใช้กับการศึกษา

จากการรวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยจำนวน 18 เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่า เทคนิคที่ถูกใช้สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ เทคนิคทางด้านความรู้ความเข้าใจ (cognitive techniques) และเทคนิคการควบคุมความคิดตนเอง (metacognitive techniques) ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีศักยภาพในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาของไทย โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายและเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน การประยุกต์ใช้เทคนิคทางด้าน cognitive ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษา โครงสร้างประโยค และรูปแบบการเขียนเบื้องต้น เหมาะสำหรับนักเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และช่วงต้นของมัธยมศึกษา ในขณะที่เทคนิค metacognitive มีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผน ตรวจสอบ และประเมินความคิดของตนเองขณะเขียน ซึ่งเหมาะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมตอนปลายและระดับอุดมศึกษา อีกทั้งงานวิจัยส่วนใหญ่ยังบูรณาการเทคนิคการเรียนรู้อย่างแบบ active learning ซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีความรับผิดชอบ และกล้าแสดงออก การนำผลจากการศึกษานี้ไปใช้ในการออกแบบหลักสูตร ฝึกอบรมครู และสร้างสื่อการเรียนการสอน จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทย โดยเฉพาะในด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งยังคงเป็นความท้าทายสำหรับนักเรียนไทยในหลายระดับ การมีแนวทางที่หลากหลายและผ่านการพิสูจน์จากงานวิจัย จะช่วยให้ครูสามารถเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน และสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อจำกัดของการศึกษา

แม้ว่างานศึกษานี้จะสามารถรวบรวมและจำแนกเทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษจากงานวิจัยในประเทศไทยได้อย่างเป็นระบบ แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรพิจารณา ประการแรก งานวิจัยทั้งหมดที่ถูกรวบรวมเป็นงานวิจัยในบริบทของประเทศไทย จึงอาจยังไม่ครอบคลุมแนวคิดสากลหรือเทคนิคการสอนจากต่างประเทศที่อาจมีศักยภาพสูงกว่าในบางบริบท ประการที่สอง จำนวนงานวิจัยยังค่อนข้างจำกัดเมื่อเทียบกับความหลากหลายของระดับชั้นและรูปแบบการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยในระดับอุดมศึกษาที่มีจำนวนน้อย จึงไม่สามารถสรุปแนวโน้มของการสอนการเขียนในระดับนั้นได้

อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การวิเคราะห์ในครั้งนี้มุ่งเน้นที่การจัดกลุ่มเทคนิคหลักในระดับ cognitive และ metacognitive โดยยังไม่ได้ลงลึกถึงขั้นตอนการดำเนินการสอน กิจกรรมในชั้นเรียน หรือวิธีการประเมินผลในแต่ละงานวิจัยอย่างละเอียด และยังไม่มีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบ สุดท้าย งานวิจัยที่ถูกรวบรวมกระจายอยู่ในบริบทที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม หรือโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งอาจทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่สามารถสะท้อนภาพรวมของทั้งระบบการศึกษาไทยได้อย่างสมบูรณ์

บทสรุป

การทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยระหว่าง ปี พ.ศ. 2558 - 2568 และ ข้อมูลในการวิเคราะห์ได้จากบทความวิชาการและงานวิจัยจำนวน 16 เรื่อง ที่คัดเลือกจากฐานข้อมูล TCI (ThaiJo) โดยใช้เกณฑ์การเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย ผลการวิเคราะห์จากการศึกษาวิจัยนี้พบว่า เทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศไทยมีความหลากหลายทั้งในด้านวิธีการ ระดับชั้นที่นำไปใช้ และเป้าหมายของการพัฒนาทักษะผู้เรียน โดยเทคนิคที่ได้รับความนิยม ได้แก่ เทคนิคแบบ CIRC, โฟนิคส์, ดิกโทกลอส, กราฟฟิก, และรูปแบบ B-SLIM ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มเทคนิคเชิงกระบวนการทางความคิด (cognitive strategies) เช่น การสอนโครงสร้างภาษา การฝึกสะกดคำ และการใช้ขั้นตอนการเขียนแบบชัดเจน และกลุ่มเทคนิคที่ส่งเสริมการควบคุมตนเองในการเรียนรู้ (metacognitive strategies) เช่น การวางแผน ตรวจสอบ และประเมินงานเขียนของตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่าเทคนิคส่วนใหญ่มีลักษณะของการเรียนรู้เชิงรุก (active Learning) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ การทำงานเป็นกลุ่ม การใช้สื่อ และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ข้อมูลที่รวบรวมนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตร หรือออกแบบกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับระดับชั้นและบริบทของผู้เรียนในประเทศไทย อีกทั้งยังช่วยให้ครูและนักวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเข้าใจภาพรวมของแนวโน้มเทคนิคการสอนการเขียนในประเทศ และสามารถนำไปปรับใช้ในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม งานศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดบางประการ เช่น จำนวนงานวิจัยที่จำกัด ความหลากหลายของบริบทการศึกษา และการวิเคราะห์ที่เน้นเฉพาะเทคนิคหลักโดยไม่ลงลึกถึงกระบวนการสอน จึงควรมีการศึกษาต่อยอดในอนาคตเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคต่าง ๆ และขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณภรณ์ กัญจน์, ระพี ชูชื่น, & วาสนา นิลหล้า. (2568). การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอำนาจเจริญ. *วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี*, 8(2), 501–514.
- กฤษณา สติยเกิด. (2565). การพัฒนาเทคนิคการสอน Six Writing Steps เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4: The Development of a Teaching Technique on Six Writing Steps for Enhancing English Writing Skills of Prathom Suksa 4 Students. *คุรุสภาวิทยารักษ์*, 3(1), 17–34.

- กัมปนาท ตาอินทร์, นพัต อัสภาภรณ์, & สมเกียรติ อินทสิงห์. (2566). การใช้กระบวนการสอนแบบดิกโทกลอสเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 15(1), 85–101.
- จันทร์พร พรหมมาศ, ทัดทิกา วงศ์เครือ, & เด่นชัย ปราบจันดี. (2560). ผลการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 28(3), 89–101.
- ทัดทิกา วงศ์เครือ, จันทร์พร พรหมมาศ, & เด่นชัย ปราบจันดี. (2560). ผลการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์แนวคิดแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 28(3), 89–101.
- พิชัยภรณ์ แสนสุขและแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย. (2566). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิक्सร่วมกับเกมมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 13(4), 34–45
- มลลธิ วรรณทิจราโชติ, เจนวิทย์ วาริโป, & สุนิตย์ดา เย็นทั่ว. (2565). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนเชิงไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP ร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้แบบ PPP. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 16(2), 166–176.
- วรวิพร อ่อนนาง, & วีระศักดิ์ ชมภูคำ. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนการ์ตูนที่เน้นวิธีการสอนแบบโฟนิक्सสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 13(4), 269–280.
- ศศิธร สันใจ, & สายชล จินใจ. (2567). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารปราชญ์ประชาคม*, 2(6), 1–15.
- ศศิภา พรหมมินทร์, & ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการเขียนแบบกึ่งควบคุมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Buddhist Education and Research: JBER*, 8(1), 13–20.
- สุภาวดี ยอดไสว, สรिता บัวเขียว, & ยุพิน ยืนยง. (2565). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM model ร่วมกับเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 50(1), 1–13. <https://doi.org/10.58837/CHULA.EDUCU.50.1.4>
- เสาวลักษณ์ บรรดาศักดิ์, & เจษฎา กิตติสุนทร. (2561). การศึกษาความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟฟิก. *Ratchaphruek Journal*, 16(1), 116–123.
- เอษณ ยามาลี. (2563). กระบวนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการในบริบท

- การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารราชพฤกษ์*, 18(1), 18–29.
- Maporn, S., & Praphan, P. (2021). Issue on study of Aviation English as a lingua franca: A documents review. *Journal of Social Sciences and Humanities Research in Asia*, 27(1), 129–126.
- Seidlhofer, B. (2013). *Understanding English as a lingua franca* (Oxford applied linguistics). Oxford University Press.
- Selvaraj, M., & Abdul Aziz, A. (2019). Systematic review: Approaches in teaching writing skill in ESL classrooms. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 8(4), 450–473. <https://doi.org/10.6007/IJARPED/v8-i4/6564>
- Uamsiri, R., & Sukavatee, P. (2022). Effects of genre-based approach with graphic organizers on argumentative writing ability of EFL secondary school students. *OJED*, 17(1), Article ID: OJED-17-01-022.
- Un-udom, S. (2020). Effects of 6+1 trait writing model on Thai EFL student writing achievements. *Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University*, 7(1), 241–254.